

"Er zijn veel verschillende, soms tegenstrijdige visies, beelden en opvattingen in omloop die vertellen hoe mensen in elkaar steken, wat hun ware aard is en hoe ze zouden moeten leven en samenleven. Ze zijn ontleend aan of gevoed door eigen ervaringen en overdenkingen, of ingeprent via opvoeding, omgeving en scholing, in de vorm van overgeleverde verhalen, andere zijn van recenter datum. Sommige noemen we ouderwets, andere modern. Sommige zijn dus tijd- of cultuurgebonden. Van andere vinden we dat ze universeel zijn.

Elk mens houdt er voorstellingen op na van wat mens-zijn inhoudt. Ze functioneren als vertrouwde denkpatronen, als vooronderstellingen waar we meer of minder bewust van uitgaan. Ze blijken uit ons gedrag en uit ideeën die we hebben over bijvoorbeeld de inrichting van de samenleving of over onze eigen manier van leven. Het feit dat je voortdurend gebruikmaakt van dergelijke opvattingen en het besef dat die opvattingen soms aanleidingen kunnen geven tot ernstige meningsverschillen is een van de motieven om ze aan een nader onderzoek te onderwerpen."

Uit: Oog in de Storm, Ellen Geerlings, Boom: Amsterdam, p. 174

"Hoewel de antropologie als aparte filosofische discipline pas in de twintigste eeuw is opgekomen zijn mensen al eeuwen op zoek naar kennis van zichzelf. Een uitspraak, ooit neerschreven op de muur van de aan Apollo gewijde tempel in de Griekse stad Delphi luidt: gnothi seauton, Grieks voor: 'Ken jezelf'. Het was de lijfspreuk van Socrates. Het belang ervan onderstreepte hij met een beroemde variant op de tempeluitspraak: 'Het niet-onderzochte leven is het niet waard geleefd te worden.'"

Uit: Oog in de Storm, Ellen Geerlings, Boom: Amsterdam, p. 173